

מסורת הש"ס

(א) לעיל מ: קו: ויש"נ;
(ב) בינה כד. ע"ז לב;
(ג) פסחיס יא, (ד) פסחיס שס,
(ה) עירובין לו. קב: סוכה
(ו) י"א ח"ר חייא א"ר:
(ז) ויחג, (ח) לבקמן קמ"ג;
(ט) לבקמן קטו. ב"מ יד:
(י) קידושין סה, (יא) כלאים פ"א
מ"ט לעיל ז: עירובין ע"ה,
(יב) יומא מו. סוכה נד:
(יג) (מוס' פייגל) ז' ב"ק נ"א:
סנהדרין נ"ד. מ: לבקמן קנ"ג,
(ט) (רש"י),

ורה אור השלם

1 אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֹּת רְגֻלְךָ
עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי
וּקְרָאתָ לִשְׁבֹּת עֲנֵנִי לִקְדוֹשׁ
יִי מִכְבֵּד וּכְבֹּדְתוֹ מַעֲשׂוֹת
דְּרָכֶיךָ מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וְדִבֶּר
דְּבַר: יִשְׁעִיהוּ נָח יֵג

הנהגות הב"ח

(א) גמ' אלא בחבל דגרדי:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה מותר למלטלו
ולא הוה מלאכתן לאיסור.
ע"ל קכב ע"ג מד"ה רחמ:
שם ד"ה מהו וכו' והו"ל
דבר שמלאכתו לאיסור.
ע"ל קכג ע"א מד"ה צסיכי:

מוסר רש"י

והסתחפון. אֶנְשׁוֹבֵל־שׁ: **מסו.** מִן
 אֶמְרֵינִי אֶיִדִּי דִּיקִירִי לֹא חֻז סַמְמִייה
 לַתְּשִׁמֵּשׁ אַחֲרֵינָא *וְהוּא לִיָּה דְּכֶר
 שֶׁמֶלַחְתּוֹ לְאִיסּוֹר: וּרְפִיא זִידִיה.
 רְפִיָּה הִימָה הַתְּהִבָּה צִפְיוֹ אִם
 לְאִסּוֹר אִם לְהַמִּיר: **העמודים.**
 טַרְיור־שׁ זַבֵּעִ"ז אֶחָם הַמְּנוּקָזֹת
 שְׁאֲרֵינִי זֶהֱן הַנְּשִׁים: דָּקָא עֲזִיד
 גּוּמָא. שְׁחֻלְתָּן מִן הָאֲרֵץ שָׁהָ
 חֲתֻבוֹת בְּזוּמָא מִזִּין הָעֵפֶר וְעִבִּיד
 גּוּמָא מִקּוֹס הָעֵמּוּד: מִקְלָם עֵלְיוֹ
 מְגוּלִין. מָשׁוֹס נִיטְלָתָן שִׁבְצָת נֶקֶט
 לֹה דָלִי לֹא הִיוּ מְגוּלִין אִין לֹא בִּתְהָה
 לְאֻחֻזָּה: אִינוּ חוּשָׁא. לְפִי שְׁאִינָה
 מוֹשַׁרְשָׁת: וְלֹא מָשׁוֹס מַעֲשֵׂר. לְהִיטָה
 בְּטִילָה בְּנִטְעִיָּה וְזוֹ וְכַשְׁנוּטְלָה יִטְעוּן.
 לְחֹזֵר וְלַעֲשֵׂר: לְפִי שְׁאִין נִיטְעוּן.
 אֶף כִּחּוֹל מַפְּטִי כּוֹזֵבֵן הֵלֶכֶךְ כֹּל
 מִלְּחֻלְתָּן לִכְך: **בַּרְבַּנִי** *מִפְּטִין
 אִם כְּהִלִּים. גִּדְּרִים כַּרְשִׁשְׁטֵן מִקְפִּילִין
 מִשְׁמֵי מַמְרַכְכִּין מְרִיבֹסִם וּמִתְמַקְטִים
 כְּשִׁאִין מִקּוֹפְלִים: **אָפִי** *ד' וּב'
 פַּעֲמִים. כִּדִּי לְחֹזֵר וְלִלְבָּשֵׁן זֹו בְּיוֹס:
מִיוֹה"כ לִנְצֵב. כְּנוֹן אִם חֹל יוֹה"כ
 לְהִיטָה זַבֵּעִ"שׁ: קִרְבִּין זִיוֹה"כ. שְׁחַל
 לְהִיטָה בְּמוֹאֲלֵא שִׁבְצָת: **גְּבִי** *זַנִּי זִנִּי
אָדָם. כַּמְּקַפְּלִין אֶחָתִין מַפְּשִׁטִין
 קַמְטִין וְנִרְאִין מִתְּקַן: **שִׁנִּים.**
 קִיפּוּלִין מִתְּקַנִּין יוֹתֵם מִן הָאֲדָשִׁים
 שֶׁהַדָּשִׁים קָשִׁין מֵאֲלִיָּהן וְאִין מִמְּהִירָה
 לְקַמּוּ: זַכּוּעִין. קִיפּוּלִין מִתְּקַנִּין:
יֵשׁ לֹא. אַחֲרִים לְהַחֲלִיק הִיּוֹס לֹא: כְּלִי
 לְבֹן שְׁלֹא. רְבוּחָתִין נֶקֶט וְכֹל עֲשֵׂר כַּזְעוּסִים:
 שִׁירָא לְאֻרְבִּים. וְהוּא מַדֵּה מַפְּשִׁטִין הִיּוֹ
 זַעֲלִיָּהן: שְׁלֹא לֹא הִיּוֹלֵדֵךְ כּוֹי. לְקַמֵּן
 שִׁבְצָת לִידֵעַ מַה הִיא כִּרְכִּיה *לְאַחַר

הדא מינייהו. אחד מן הראשים. [וּלְנִי] חד מינייהו מבטל ליה כשיוציא הבהמה לא יתיר אלא תחתון ויוציאנה בדוחק: **מכלל דפליגי**. בתמיה ואמאי איפלגו הא דמי להך דלעיל: **במתני' קושרין דלי פסקיאי**. ע"פ הבור דפסקיאי לא מבטל [ליה] התם: **אבל לא בחבל**.

דמבטל ליה התם והו קשר של קיימא
שהרי קשור ותלוי שם תמיד: ורבי
יהודה מסיר. בגמרא מפרש:
גמ' **החבל** דגרדי. פליגי דלררף לה
ולא מבטל לא. **חבל** דלי **שנפסק**.
בבבא: **החבל** דגמ' לא יא קושר. דקשר
של קיימא הוא לעולם: כורר עליו.
מחבר שני ראשי הפיסוק זה על זה
וכורך עליהם פונדא אזור חלול או
פסקיא פיישילאי: ונכבד שאל
יענבנו. לחבל. דר"י סבר גזרין עניבה
מטו קשירה ורענן לא גזרו: מיהלף.
אינו ניכר בין זה לזה ואי שרין
דגדרי אפי. לנישוי דעעלמא:
וקושרו צפרי. רלשו אחד והשני
בצבוס ולא חיישין שמא כשימיר
הפרה לא ימיר אלח הקשר שבצאשה
ויבטל החבל בצבוס שיהא מוכן לכך
או ימיר שבצבוס ויבטל אותו שבפרה
ונמאח האחד של קיימא: כלי קיואי.
כלי אורגיס. ואידי דלאירי בחבל
דגדרי נקט לה הכא: מוסר לעטלן.
לשי יתקן לתשמש אחר ואשמעין
דאין גרדי מקפיד עליהם * ולא הוי
מלאכתן לאיסור: כווד העליון
והסחתון. אנשול"ש: מסו. מי
אמרין אידי דיקרי לא חזו סממיהו
לתשמש אחריה * והוא ליה דבר
שמלאכתן לאיסור: ורפיא צידה.
רפיה היתה התשובה בפיו א"ס
לאסור אם להמיר: העמודים.
טריור"ש בלע"ז אותם המנוקות
שאורגין בהן הנשים: דקא עניד
גומא. כשחוללן מן הארץ שהן
מתכות בגומא מזו העפר ועבד
גומא מקום העמוד: מקלם עליו
גומלין. משום ניטלין שבצת נקט
לה דאי לא היו גומלין אין לו צמה
לאחור: אינו חושש. לפי שאינה
מושרכת: ולא משום מעשר. להיות
בטילה בנטיעה זו וכשנטלה יטרכך
לחזור ולעשר: לפי שאין ניטלין.
אף בחול מפני כוודן הלכך כל
מלאכתן לכך: ברתנ' מקפלין
אם הכלים. גדיס כשפושטן מקפלין
משם שממרכיבן מכיבוס ומתקמטים
כשאין מקפלים: אפי' ו' ו'
פעמים. כדי לחזור וללבושן בו ביום:
מיוה"כ לשבת. כגון אם חל יוה"כ
להיות בע"ש: קריעין ביוה"כ. שחל
להיות במוצאי שבת. גמ' בשני בני
אדם. כשמקפלין אותן מפשטין
קמטיין וגרדי כמתקנין: שנים.
קיפולן מתקנין יותר מן החדשים
שהחדשים קיפולן מאלוה ואין ממנהיה
לקמוט: כזעוין. קיפולן מתקנין
יש לו. אחרים להחליף היום לא: כלי
לכן שלהן. רבותא נקט וכל שכן כזעוים:
שיראו ארוכים. והוא מדת עשירים היו:
בעליהן: שלא יא הילוך כו'. לקמן
בשבצת לידע מה היא צריכה * ואחרא

לעיל (א). ולא משום שביעית היא שנה שביעית (ערובין סס). ולא משום מעשר. דמינח בטלה לה אגב קרקע והרי הוא כקרקע (א). כלוקטת ממחילה ויהא צריך לעשר על הנוסף שמה ימוסף (לעיל א). אי: לשמא נגרש ונמוסף, ואם היה חושש למעשר צריך לעשר את חוספתו, ליכא למיחש להכי, דלא נגרש (ערובין סס). וחלבי שבח. של תמיד של צין הערבים (סוכה נד).

וואלו קשרים פרק חמשה עשר שבת

קיג.

בפרק אמר ר"י תימנה היכא קאי אי אמילתיה קמייתא התם מחיר לגמרי והכא קמני אין חייבין עליו משמע הא איסורה איכא כדדריק הש"ס לעיל וי"ל דה"ק כל קשר שאינו של קיימא אין חייבין עליו הא של קיימא חייבין עליו ואפי' עניבה לאפוקי מדבנן דלמרו עניבה בראש אייטו קשריה אל"נ אמאי דקמני ברשאי אי חייבין עליהם קאי רבי יהודה: **התם חבל דעלמא הבא חבל** דגדדי. וקמ"ל רב ללא גזרינן חבל דגדדי אטו חבל דעלמא וכו' יהודה אל"נ אפי' דבנן מודו דאפי' בחבל דעלמא לא שכיח שיהיה קשר של קיימא כקשורו צברה וצאנאם ולכא לא גזרו בחבל דגדדי:

מקפלים ב"ים ב'ל' מנחן
למדנו דאסור לקפל
טליתות של צ"ה לפי שהם כוונת
מחר: **אבל** יש לו להחליף
צ"ה שיש לנו להחליף אסור
ומסתפק ר"י אי קרי יש לו להחליף
שכאן לו יפה מה:

על

אדרבי יהודה קשיא דרבנן אדרבנן דרבנן אדרבנן
 ויחלף עניבה בקשירה לא מיחלפא דר' יהודה אדרבי
 לא משום דמיחלפא עניבה בקשירה אלא עניבה
 אבא אמר רב חייא בר אשי אמר רב ימביא אדם
 דר' בפרה ובאיבוס איתיביה רבי אחא אריכא דהוא
 י אבא חבל שבאיבוס קושרו בפרה ושכפרה קושרו
 ביא חבל מתוך ביתו ויקשרו בפרה ובאיבוס ה"תם
 ל דגרידי אמר רב יהודה אמר שמואל כלי קיואי
 בעו מיניה מרב יהודה כובד העליון וכובד התחתון
 בירידה איתמר אמר רב נחמן אמר שמואל כלי קיואי
 אפילו כובד העליון וכובד התחתון אבל לא את
 רב נחמן מאי שנא עמודים דלא אילימא דקעביד
 וא הויין דתנן המזמון לפת וצננות תחת הגפן אם
 חושש לא משום כלאים ולא משום שביעית ולא
 בשבת בשדה לא אתי לאשוויי גומות הכא בבית
 עא מיניה ר' יוחנן מרבי יהודה בר ליואי כלי קיואי
 בדר התחתון מהו למטלטל בשבת אמר ליה יאין
 י שאין גיטלין מתני' מקפלין את הכלים אפילו
 ס יומציעין את המטות מלילי שבת לשבת אבל
 בת רבי ישמעאל אומר מקפלין את הכלים ומציעין
 פורים לשבת וחלבי שבת קריבין ביום הכיפורים
 שבת ר"ע אומר לא של שבת קריבין ביום הכיפורים
 קריבין בשבת גמ' אמרי דבי רבי ינאי לא שנו
 בשני בני אדם לא ובאדם אחד נמי לא אמרן אלא
 לא וחדשים נמי לא אמרן אלא בלבנים אבל בצבעים
 אין לו להחליף אבל יש לו להחליף לא תנא של
 ויו מקפלים כלי לכן שלהן מפני שהיה להן להחליף
 ש לו להחליף חליף ואם אין לו להחליף יישלשל
 ספרא והא מיתחזי כרמות רוחא כיון דכל יומא לא
 קא עביד לא מיתחזי כרמות רוחא יוכבדרו מעשות
 לא מלבושך של שבת כמלבושך של חול וכי הא דרבי
 יתי מעשות דרכך שלא יהא הילוכך של שבת כהילווכך
 ד חפצך אסורין חפצי שמים מותרין ודבר דבר
 שלא

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

לעזי רעט"י

פיישול"א. רצועה.
אינשובלי"ש. כְּבִדִּים (של
מתקן אריגה).
טריוור"ש [טיליר"ש].
מתקני אריגה.

רבי נסים גאון

יש לו להחליף יחליף אין
לו להחליף ישלשל
בנגדיו. בכראשית דר'
הושעיא [פרשה יא] משכחת
לה, ומפרש בתוספת' ויכרך
אלהים את יום השביעי,
ברכו בעטיפה. ר' הונא אמר
צריך להחליף, אבין בן
חסדאי אמר צריך לשלשל,
ר' ירמיה ור' זעירא אמר
צריך לשלשל.

רבינו חננאל

[illegible]